

κων, ἐπιθέσεις κατὰ συντακτῶν ἐφημερίδων...καί...καί.

— «Ε! καὶ τί βγαίνει!... ὅλα αὐτὰ εἶναι βεβαίως κηλίδες, ἀλλ' ἐπὶ τέλους μήπως καὶ ὁ ἥλιος δὲν ἔχει τὰς ἰδικὰς του; ἡ μήπως, αἱ κηλίδες ἐμπόδισαν ποτὲ τὸν ἥλιον νὰ ἡλιαζῇ τόσους καὶ τόσους γενναίους σωματάρχας, καθ' ἣν στιγμήν ροφῶντες τὸν «βαρὺν» μετὰ τοῦ ναργιλέ των ἐξώθεν τοῦ καφεναείου Γιαννοπούλου, μελετῶσι τὰ τοῦ στρατοῦ μας; Λοιπὸν τίς ὁ λόγος δι' ὧν κηλίδες «τινές» τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν βίου θὰ μᾶς ἐμποδίσωσι νὰ αὐτοκαλώμεθα «πρότυπον» Ἐθνὸς ἐν Ἀνατολῇ, καὶ νὰ εἴμεθα πράγματι τὸ μᾶλλον πρωτότυπον Ἐθνὸς ἐν Εὐρώπῃ;

Ταῦτα ἀναλογιζόμενος οὐδόλως ἐκολακεύθην, οὐδ' ἔδωκα προσοχὴν εἰς τὴν ὄντως πάνδημον ὑποδοχὴν ἣτις μοὶ ἐγένετο ἐν τινὶ Γερμανικῇ πόλει ἐκ μέρους τῶν κατοίκων, ἅμα εἶπον ὅτι εἶμαι Ἕλλην... Βεβαίως ὤφειλον νὰ με ὑποδεχθῶσι πρεπόντως ἀφοῦ ἤμην Ἕλληνας οὐχ' ἥττον πιστεύω ὅτι ἐκ τῆς κατωτέρω διηγήσεως τῆς ὑποδοχῆς ταύτης θὰ σκιρτήσῃ ἡ καρδίκα τοῦ Πανελληνίου, καὶ ὁπωσδήποτε θὰ σχηματίσετε καὶ ἀμυδράν τινα ἰδέαν περὶ τοῦ τί φρονεῖ ὁ Γερμανικὸς λαὸς περὶ Ἑλλήνων καὶ Ἑλλὰδος.

Πρὸ δύο καὶ ἐπέκεινα μηνῶν ἐν Βερολίῳ, ἐνῶ διηρχόμην διὰ τῆς γνωστῆς ὁδοῦ «Unter den Linden», εἰς καθημερινὴν ὑπείκων συνήθειαν ἔστην πρό τινος στύλου εἰδοποιήσεων, (Anschlagssänle). Σημειώσατε ὅτι ἐν Βερολίῳ, καὶ ἐν πάσῃ κἀπως ἀξίᾳ λόγου εὐρωπαϊκῇ πόλει, ὑπάρχουσι πράγματά τινα, ἀποδεικνύοντα ἑλλειψὶν πρακτικοῦ πνεύματος παρὰ τοῖς Εὐρωπαίοις, διότι καίτοι μὴ ὄντα ἐντελῶς περιττά, προκαλοῦσιν οὐχ' ἥττον περιττὰς δαπάνας. Μεταξὺ τῶν πραγμάτων τούτων εἶνε οἱ κατὰ διαστήματα ἐν ταῖς ὁδοῖς πεπηγμένοι στύλοι χρησιμεύοντες πρὸς ἐπικύλλησιν παντοίων ἀγγελιῶν, προγραμμάτων θεάτρων κλπ. καὶ τὰ δημόσια οὐρητήρια.

Ποῦ τὸ πρακτικὸν ἑλληνικὸν πνεῦμα τὸ χρησιμοποιοῦν δι' ἀμφιτέρας τὰς ἀνάγκας τὸν πρῶτον παρατυχόντα... τοῖχον!!! πρὸς τί λοιπὸν αἱ περιτταὶ αὗται δαπάναι ἐν Εὐρώπῃ;... ἀνεξήγητον....

Ἀφοῦ ἐπιτροχάδην ἀνέγνωσα προγράμματα θεάτρων, διαφόρους εἰδοποιήσεις, καὶ μεταξὺ ἄλλων ἐπληροφόρηθην καὶ περὶ τῆς προσεχοῦς ἀφίξεως τοῦ chevalier Blondin «of the Hero of Niagara» ἐπέστησα τὴν προσοχὴν μου ἐπὶ τῆς ἐξῆς ἀγγελίας....

«Berlin—Kopenhagen. Τῇ 82. ἀναχωρήσις ἐκτάκτου ἀμαξυστοικίας ἐκ Βερολίνου δι' Ἀμβούργου—Κιέλ—Korsoer εἰς Κοπενάγην. Ἐπιστροφὴ ἐκ Κοπενάγης διὰ Stettin εἰς Βερολίον. Α'. θέσις 31,00 μαρ. Β'. 26,00, Γ'. 18,80. Οἱ ἔχοντες ἐν τῷ σιδηροδρόμῳ τρίτην θέσιν δικαιοῦνται εἰς δευτέραν μεταξὺ Kiel—Korsoer καὶ Kopenhagen—Stettin.»

Ταῦτα εὐκαιρία παρίστανται δις καὶ τρίς τῆς ἐβδομάδος διαρκούντος τοῦ θέρους· ὁ δὲ βουλούμενος δύναται εἰς τιμὰς εὐτελεστάτας, νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς ὠραιωτέρας εὐρωπαϊκὰς πόλεις, νὰ διασκεδάσῃ, νὰ ἀναπνεύσῃ καθαρὸν ἀέρα, νὰ διδῇ κατὰ τὸ δυνατόν, χωρὶς πρὸς τοῦτο νὰ ἴηται ἀνάγκη νὰ συναριθμῇται μεταξὺ τῶν προνομιούχων ἐκείνων διπλῶν φύσεων, αἵτινες κατὰ τυφλὴν μοῖραν, διαθέτουσι χιλιάδας τινὰς φράγκων ἑτησίως, καὶ ὧν τὰς στερεοτύπους ἀφίξεις καὶ ἀναχωρήσεις μᾶς ἀναγράφει μετ' ἀκριβείας ὁ Ἀθηναϊκὸς τύπος, ἐκπληρῶν οὐ-

τω τὸ κατὰ δύναμιν τὴν εὐγενῆ ἀποστολὴν του. Ὅπως δὴποτε, τινὲς νομίζουσιν ὅτι πρέπει νὰ ἡμεθα εὐχαριστημένοι, διότι παρὰ τὸ ἀνεπαρκὲς τῆς συγκοινωνίας, «αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι» διαιτηροῦσι τὴν μετὰ τῆς Εὐρώπης ἐπιμιξίαν μας. . . . «βλέπουσι κόσμον» μεταφέρουσιν εἰς τὴν χώραν μας τὸν πολιτισμόν, ἐνῶ ἄφ' ἑτέρου ἄλλοι συντηρητικώτεροι ἀμφιβᾶλλουσιν ἂν «τέτοις ἀγγεῖα» . . . εἶνε ἱκανὰ πρὸς μεταφορὰν πολιτισμοῦ . . . , ἐπιπροσθέτοντες μετὰ στόμφου προσερχομένου βεβαίως ἐκ πεποιθήσεων, ὅτι «μεταφέρουσιν» . . . ἀλλὰ μεταφέρουσι μόνον τὰς πληγὰς του.»

Ἡμεῖς ὡς ἐξετάζοντες τὰ πράγματα μόνον ἐξ ἀντικειμένου δὲν ἔχομεν ἰδίαν γνώμην.

Χωρὶς πολὺ νὰ σκεφθῶ ἔλαβον ἐν εἰσιτηρίῳ Γ', καὶ μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐπερόμην ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς μεταξὺ Βερολίνου καὶ Ἀμβούργου. Διεσκέδασα ἐπὶ τινὰς ἡμέρας περιπλανώμενος ἀνά τὰς ὁδοὺς τῆς ὥραιας πόλεως τοῦ Ἀμβούργου καὶ τῶν προαστείων, ἐπισκεπτόμενος διάφορα θέατρα καὶ μουσικὰς συμφωνίας ὧν καθ' ὅλην τὴν νύκτα βριθεῖ τὸ προάστειον San-Pauli πλέων πρὸς τὰ κατάρυτα περὶ χώρα, ὅπου πλούσιαι ἔμποροι ἔχουσι τὰς πολυτελεῖς των ἐπαύλεις ποικίλου ῥυθμοῦ, περιβαλλομένας ὑπὸ κήπων, ὧν οἱ ἐξ ἀνθέων τάπητες πάντοτε ἀναγκάζουσι τὸν διαβάτην νὰ σταματήσῃ τὸ βῆμα, ὅτε πολλάκις διὰ τινος παραθύρου ἢ ὑπὸ σκιαδὰ δύναται νὰ ἐξιχνιάσῃ γυναικεῖας τινὰς μορφὰς, ὧν αἱ ὠχρόλευκοι παρειαί, ἡ μέλαινα κόμη, οἱ ὕγροι ἐκ τῶν κογχῶν των ὡς δαμάσκηνα προέχοντες ὀφθαλμοί, ἡ βιβλικὴ ρίς, τὸ ἀνατολικῶς νωχελὲς τῶν κινήσεων, τόσον ἀσφαλῶς προδιδουσι τὴν Σημιτικὴν καταγωγὴν των.

Ὡς προσεχῆς σταθμὸς ἐσημειοῦτο ἐπὶ τοῦ εἰσιτηρίου μου ἡ πόλις Κιέλ. Αὕτη ἀποτελεῖ ἓνα ἐκ τῶν πολεμικῶν λιμένων τῆς Γερμανίας, καίτοι δὲ, καθ' ἑαυτὴν οὐδὲν περιέχουσα τὸ ἀξίον λόγου, ἤθελε πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον παρᾶσχει εἰς στρατιωτικὸν ἐξ ἐπαγγέλματος, λόγῳ τῶν περιβαλλόντων αὐτὴν ὁχυρωματικῶν ἔργων.

Von Puck

(Ἡ συνέχεια προσεχῶς).

ΜΕΓΑΛΗ ΕΥΘΗΝΙΑ.

ΟΙΝΟΙ

Γ. Ἀρπαζοπούλου καὶ Σα:

Κατ' ὁκτὼν ὁ ἐρυθρὸς καὶ ὁ λευκὸς μόνον λεπτὰ 60.

Κατὰ φιάλας ἐσφραγισμένας ἐκάστη λεπτὰ 60.

[Σεντρικὸν Κατάστημα καὶ Ὑποκατάστημα
ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ]